

РЕШЕНИЕ

№ 26

гр. Кнежа, 22.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КНЕЖА, Ш-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мая П. Кончарска

при участието на секретаря Елеонора Н. Пейчовска
в присъствието на прокурора В. Вл. П. Г. М. И.
като разгледа докладваното от Мая П. Кончарска Гражданско дело № 20211430100809 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ и чл. 86 от ЗЗД.

Образувано е по искова молба на М. М. М. от гр. Кн. срещу Прокуратура на Република България, с която е предявен иск за неимуществени вреди от незаконно задържане в размер на 10 000 лв.

В молбата се твърди, че ищецът е бил привлечен в качеството на обвиняем по досъдебно производство № 2988/ 2016 год. по описа на РП – Пл., с обвинение за престъпление по чл. 211 вр. чл. 209, ал.1, във вр. с чл. 29, ал.1, б.„а“ и б.„б“ от НК. Твърди се, че е бил призван на 09.12.2016 год. от икономическа полиция при 3-то РПУ гр. Пл. за разпит заедно със защитник – адв. Н. М. от АК-Пл., като по време на разпита по нареждане на наблюдаващия прокурор бил задържан. Твърди се, че преди превеждането на ищеца в следствения арест, на същия му прилошало и му била оказана медицинска помощ от екип на спешна помощ, а в ареста известно време при него останал и лекарят, който го обслужва. Твърди се още, че на 20.12.2016 год. ищецът е подал молба до ОС – Пл. за отмяна на МН „Задържане под стража“ и на 17.01.2017 год. съдът постановил решение, въз основа на което бил освободен. Твърди се, че на 20.01.2017 год. ищецът е постъпил в УМБАЛ гр. Пл., където му бил поставен стенд поради 80% запушване на кръвоносен

съд.

Сочи се, че по-късно ищецът е получил постановление от РП – Пл. за прекратяване на наказателното производство.

Ищецът твърди, че е претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в страдание, изключително негативни емоционални преживявания поради неоправдана репресия, а именно лишаването му от право на свободно придвижване, чувство на безпомощност и унижено човешко достойнство, zlepоставяне на личността му в публичното пространство. Твърди, че в резултат на незаконния арест от 09.12.2016 год. до 17.01.2017 год. – 40 дни, е получил повишено кръвно налягане.

По искане на ищеца, с определение от 20.01.2022 год. съдът му е назначил на основание чл. 26, ал.2 от ЗПП във вр. с чл. 95 от ГПК особен представител за осъществяване на правна помощ във вид на процесуално представителство за всички съдебни инстанции.

В допълнителна молба към исковата молба с вх.№ 189/ 26.01.2022 год. от особен представител – адв. С. Ш. от ПЛАК, са изложени твърдения за претърпени от ищеца неимуществени вреди в резултат на виновно поведение на Прокуратурата на РБ, вследствие на незаконното му задържане и незаконно обвинение по воденото срещу него и прекратено наказателно производство. Като правно основание на иска в допълнителната молбата е посочен чл. 2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ, съгласно който Държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от разследващите органи, прокуратурата или съда, при обвинение в извършване на престъпление, ако лицето бъде оправдано или ако образуваното наказателно производство бъде прекратено поради това, че деянието не е извършено от лицето или че извършеното деяние не е престъпление. Претендира се обезщетение в размер на 10 000 лв. за претърпени неимуществени вреди от незаконно задържане под стража по вина на прокуратурата, ведно със законната лихва от датата на привличането на обвиняемото лице и задържането му под стража – 09.12.2016 год., до окончателното изплащане на сумата.

С разпореждане на съда от 15.04.2022 год. на ищеца е предоставена възможност да уточни правното основание на исковата си претенция за неимуществени вреди, а именно от незаконно задържане или от незаконно обвинение.

С допълнителна молба към ИМ (вх.№ 883/ 21.04.2022 год.) се посочва, че ищецът претендира обезщетение за претърпени неимуществени вреди в резултат на неоснователно привличане в качеството на обвиняем в извършване на престъпление през 2015 год. по ДП № 16/ 2018 год. по описа на ОСЛО при ОП – Пл., прекратено с постановление на РП – Пл. от 20.08.2021 год., при кумулативно наличие на следните факти: задържане за 40 денонощия, отмяна на задържането, претърпени неимуществени вреди и причинно-следствена връзка между вредите и неправомерните актове на държавните органи – прокуратурата, т.к. мярката за неотклонение е била отменена от съда, а наказателното производство срещу ищеца – прекратено поради това, че деянието не е извършено от лицето. Като правно основание на иска се сочи чл. 2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ. В условия на евентуалност се претендира обезщетение за неимуществени вреди от незаконно задържане, на основание чл. 2, ал.1, т.1 от ЗОДОВ.

В срока по чл. 131, ал.1 от ГПК е депозиран писмен отговор от прокурор при РП – Пл., с който се взема становище за неоснователност и недоказаност на предявения иск.

ИЩЕЦЪТ – редовно призован, в съдебното заседание се явява лично и с адв. С. Ш.. Процесуалният представител поддържа предявения иск, позовава се на писмени и гласни доказателства. В хода по същество, моли съда искът да бъде уважен изцяло. В представени по делото писмени бележки излага подробни доводи за основателност и доказаност на исковата претенция.

Ответникът – р. пр., в о.с.з. се представлява от прокурор Г. И., която взема становище за неоснователност и недоказаност на иска, и моли съда същият да бъде отхвърлен.

Съдът въз основа на събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност във връзка с твърденията, възраженията и доводите на страните, и при съобразяване с разпоредбите на чл. 235 и сл. от ГПК приема за установено от фактическа страна следното:

С постановление от 19.08.2021 год. наказателното производство по досъдебно производство № 16/ 2018 год. по описа на ОСЛО при ОП – Пл., вх. № 2988/ 2016 год. по описа на РП – Пл., водено срещу М. М. М., ЕГН *****, за престъпление по чл. 211, вр. чл. 209, ал.1, т.1, б. “а” и б. “б” от НК е било прекратено поради недоказаност на обвинението.

От приобщеното към доказателствата по делото ДП № 16/ 2018 год. по описа на ОСЛО при ОП – Пл., вх.№ 2988/ 2016 год. по описа на РП – Пл., се установява следното:

Досъдебното производство е било образувано с постановление от 29.07.2016 год. на Зам. Районен прокурор на РП – Пл. срещу Неизвестен извършител за това, че на 16.06.2015 год. в гр. Пл., с цел да набави за себе си или друго имотна облага, възбудил заблуждение у Ел. Ф. Гр. – управител на ЕВРОФЕРМЕР ЕООД гр. Пл. относно определени обстоятелства, и с това причинил имотна вреда на ЕВРОФЕРМЕР ЕООД в размер на 5 376 лв. – престъпление по чл. 209, ал.1 от НК.

С постановление от 18.10.2018 год. на Окръжен прокурор на ОП – Пл. разследването по досъдебното производство е било възложено на следовател в Окръжен следствен отдел при Окръжна прокуратура гр. Пл..

По досъдебното производство са извършени множество процесуално-следствени действия, като срокът на разследването е бил удължаван многократно по искане на разследващите органи.

На 05.12.2016 год. с постановление на разследващ полицай при Отдел „Икономическа полиция“ в ОД на МВР – Пл. (л.48, папка 3 от ДП) ищецът М. М. М. е бил привлечен като обвиняем за престъпление по чл. 211 вр. чл. 209, ал.1, във вр. с чл. 29, ал.1, б.„а“ и б.„б“ от НК за това, че на 16.05.2015 год. в гр. Пл., при условията на опасен рецидив – след като е бил осъждан за тежко умишлено престъпление на „Лишаване от свобода“ не по-малко от една година, изпълнението на което не е било отложено по чл. 66 от НК и след като е бил осъждан два или повече пъти на „Лишаване от свобода“ за умишлени престъпления от общ характер, като на нито едно от тях изпълнението не е било отложено по чл. 66 НК, с цел да набави за себе си или друго имотна облага, възбудил заблуждение у Ел. Ф. Гр. – управител на „Еврофермер“ ЕООД гр. Пл., относно определени обстоятелства, и с това причинил имотна вреда на „Еврофермер“ ЕООД в размер на 5 376 лева. Постановлението е било предявено на обвиняемото лице в присъствието на упълномощен защитник – адв. Н. М., на дата 09.12.2016 год.

Съгласно постановление от 09.12.2016 год. на наблюдаващия делото прокурор, непосредствено след привличането на ищеца в качеството на обвиняем, спрямо него е била взета мярка за неотклонение „Задържане под

стража“.

На същата дата (09.12.2016 год.) на обвиняемия М. М. бил проведен разпит в това му процесуално качество по ДП № 304/ 2016 год. по описа на Отдел „Икономическа полиция“, ОД МВР – Пл., на основание чл. 221 НПК (папка 3, л.50 от делото).

На 09.12.2016 год. с протоколно определение в с.з., проведено на с. дата, по ЧНД № 7828/ 2016 год. по описа на РС – Пл. (л.39-42 от папка 3 от ДП), спрямо обвиняемия – ищеца М. М. М. е била взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“. С определение по Протокол № 1406 от 15.12.2016 год. по ВЧНД № 2737/ 2016 год. Пл. окръжен съд потвърдил определението на първоинстанционния съд. (л.43-47 от папка 3).

Видно от мотивите на двете съдилища (РС – Пл. и ОС – Пл.), от представените в досъдебното производство и пред ОС – Пл. медицински документи, касаещи здравословното състояние на обв. М. М. М., е установено, че същият има сърдечно заболяване, за което е посетил личния си лекар непосредствено преди производството по чл. 64 НПК пред Пл.ят РС и че страда от диабет. Не е установено обаче заболяванията на М. да са били от спешен порядък. Не са били налице и данни за усложнения и нужда от спешно лечение. Констатирано е, че има данни обвиняемият да страда от горепосочените заболявания, но не и такива, които да препятстват престоя му в следствения арест.

Видно от приложения към досъдебното производство Протокол № 78 от 17.01.2017 год. по ВЧНД № 91/ 2017 год. (л. 68-72 от т.1), ОС – Пл. е отменил Определение № 52 от 11.01.2017 год. постановено по ЧНД № 146/ 2017 год. по описа на РС – Пл., с което е било оставено без уважение искането на М. М. М. – обвиняем по ДП № 304/ 2016 год. на Отдел ИП при ОД на МВР – Пл., за промяна на взетата спрямо него МН „Задържане под стража“ в по-лека, като е изменил мярката за неотклонение в по-лека такава, а именно „Подписка“. В мотивите си съдът е отбелязал, че задържането на обв. М. М. се явява незаконосъобразно, т.к. предявяването на ново, допълнено с квалифициращ признак обвинение, не предполага разглеждане на въпроса за вида на мярката за неотклонение по досъдебното производство, при положение, че спрямо обвиняемия е била взета МН Подписка (с привличането му в качеството на обвиняемо лице на 27.10.2016 год.) и за промяната ѝ следва да са налице

обстоятелства по чл. 66 от НПК.

С постановление от 24.02.2017 год. (л.83 от т.3), предявено на с. дата, ищецът отново бил привлечен като обвиняем за престъпление по чл. 211 вр. чл. 209, ал.1, във вр. с чл. 29, ал.1, б. „а“ и б. „б“ от НК и му била взета мярка за неотклонение „Подписка“. След предявяване на постановлението ищецът бил разпитан в качеството на обвиняем по досъдебното производство от разследващия орган. На 24.02.2017 год. разследването било предявено на обвиняемия (л. 85 от т.3).

С постановление от 24.04.2017 год. на прокурора наказателното производство по досъдебното производство било спряно до издирване и установяване на свидетел по делото – л. 87, т.3 от ДП.

С постановление от 05.06.2017 год. производство по делото било възобновено – л. 93, т.3. На 11.08.2017 год. разследването отново било предявено на обв. М., след превеждането му от Затвора – гр. Пл. в Затвора – гр. Пл..

Последвало ново спиране на наказателното производство по досъдебното производство – с постановление от 28.09.2017 год. (л. 127 от т.3), а след това възобновяване на производството – с постановление на прокурора от 14.12.2017 год. (л. 129, т.3). Разследването по делото продължило от следовател в ОСлО при ОП – Пл..

На 13.12.2018 год. била проведена очна ставка между ищеца и свидетел по досъдебното производство.

С постановление от 07.06.2018 год. прокурорът отново спрял производството по ДП – л. 70, т.1, а с постановление от 22.08.2018 год. го възобновил – л. 71 от т.1.

С постановление от 22.08.2018 на прокурор при РП – Пл. мярката за неотклонение „Подписка“ спрямо ищеца е била отменена, поради изтичане на срока по чл. 234, ал. 8 от НПК (л. 72, т.3 от ДП).

На 24.10.2018 год. материалите по разследването отново били предявени на ищеца, в качеството му на обвиняемо лице по ДП – л. 127, т.3.

Последвало ново спиране на наказателното производство и възобновяване на същото с постановления от 05.03.2019 год. и 13.03.2019 год. – л. 137, л. 138 от том 3.

С постановление от 08.04.2019 год., предявено на 11.04.2019 год., ищецът М. отново бил привлечен като обвиняем за престъпление по чл. 211 вр. чл. 209, ал.1 във вр. с чл. 29, ал.1, б.„а“ и б.„б“ от НК и разпитан в това му процесуално качество – л. 141-144, т.3. Мярка за неотклонение спрямо него не била взета.

На 29.05.2019 год. в Затвора – гр. Пл. на ищеца били взети образци от подписа и почерка за сравнително изследване – л. 166, т.3.

С постановление от 26.04.2021 год. – л. 228, т.3 от ДП, последвало ново привличане на ищеца като обвиняем, предявено му на дата 02.06.2021 год. и на същата дата отново бил разпитан в това му процесуално качество по досъдебното производство. Мярка за неотклонение спрямо него не била взета.

Разследването приключило от разследващия орган със заключително мнение от 23.06.2021 год. за прекратяване на наказателното производство, на основание чл. 243, ал.1, т.2 от НПК поради недоказаност на обвинението.

По делото са представени 2 бр. епикризи на М. М. М. заедно с 2 бр. катетеризационни протоколи от 2017 год. и 2018 год. Видно от първата епикриза, на 20.01.2017 год. М. е бил приет за лечение в УСБАЛ по кардиология – гр. Пл. с оплаквания – появила се от две седмици стягаща прекордиална болка на широка площ обхващаща лявата плешка, придружена от изтръпване на лявата ръка. Като минали и придружаващи заболявания били отразени: артериална хипертония от 4 години, не приема медикаменти, захарен диабет от 4 години, състояние след операция от пъпна херния – всичките датиращи от преди датата на образуване на досъдебното производство. На 22.01.2017 год. пациентът бил изписано от болничното заведение с диагноза: сигнификантна стеноза на LAD, третирана с PCI с имплантация на медикамент излъчващ стент.

От представената епикриза от 2018 год. се установява, че на 06.08.2018 год. М. М. отново постъпил в УСБАЛ по кардиология – гр. Пл. с оплаквания от 2-3 дни с нова прекордиална болка на широка площ, обхващаща лявата плешка, придружена от изтръпване на лявата ръка. Видно от епикризата, ищецът не е приемал назначеното лечение. Като придружаващи заболявания са отбелязани: артериална хипертония от 5 години, захарен диабет тип 2 от 5 години и състояние след операция от пъпна херния през 2010 год. Ищецът М.

бил изписан от болничното заведение на 13.08.2018 год. с диагноза: персистира оптимален резултат от стента в LAD. Коронарни артерии без сигнификантни стенози...

Видно от представеното и прието по делото експертно решение № 1071 от 22.03.2017 год. ищецът М. М. е бил с 56% трайно намалена работоспособност за срок от 2 години, с водеща диагноза хронична исхемична болест на сърцето.

От представената от ответната страна справка за съдимост на ищеца М. М. се установява, че същият е осъждан 11 (единадесет) пъти за различни престъпления от общ характер, вкл. за престъпления по чл. 210 вр. чл. 209 от НК – измами в големи размери, за които е търпял и ефективно наказание Лишаване от свобода, преди образуването на ДП № 16/ 2018 год. по описа на ОСлО при ОП – Пл., вх.№ 2988/ 2016 год. по описа на Районна прокуратура – Пл..

За доказване на причинените на ищеца неимуществени вреди по делото са разпитани като свидетели – М. М. Ч. и Ив. М. Г.. Поради отказ от ищцовата страна от разпит на М. П. Б., с определение в с.з. на 28.09.2022 год. същият е заличен като свидетел по делото.

От показанията на свидетеля М. Ч. се установява, че същият е транспортирал ищеца до гр. Пл. в деня на задържането му под стража – 09.12.2016 год. След като пристигнали в гр. Пл. и М. намерил адвоката си, свидетелят го оставил пред Районното управление и останал да го чака. Чакал няколко часа, докато разбрал, че е задържан и когато решил да си тръгне видял, че пристигнала линейка. Впоследствие от М. разбрал, че линейката била за него. Когато ищецът се прибрал от ареста, бил поотслабнал. Свидателят знае, че ищецът е бил осъждан, както и че има здравословни проблеми – няколко пъти го карал до болници. М. бил опериран от пъпна херния, споделил със свидетеля и че има проблеми със сърцето и корема. Свидателят знае, че той е имал винаги здравословни проблеми. Чул да се говори в града, че М. е бил задържан, като относно тази информация хората реагирали различно – „едни реагират добре, едни зле и всеки гледа сеир“. Знае, че ищецът е бил в затвора.

В показанията си свидетелят Ив. Г. сочи, че знае за задържането на ищеца в гр. Пл.. Забелязал коренна промяна в здравословното му и

психическо състояние след като се прибрал от там. Бил стресиран и затворен в себе си. Това продължавало и до сега, М. не излизал. По-рано бил контактен, разговарял с хората, споделял, но след това преустановил контактите си. Не знае да е имал физически здравословни проблеми. Знае, че М. е бил в затвора и по друг повод.

По искане на ищеца е допусната съдебно-медицинска експертиза, от заключението на която е видно, че М. боледува от хипертонична болест, захарен диабет, нестабилна ангина пекторис. Пациентът е със затлъстяване от трета степен. Всички тези заболявания са с дългогодишна анамнеза, с давност от две до четири години преди постъпването му в болница на 21.01.2017 год. Нито едно от описаните състояния не е причинено в резултат на престоя на ищеца в следствения арест. Сърдечните оплаквания, които е имал при постъпване в болничното заведение са в резултат на напреднала стеноза (стесняване) на голям коронарен съд. Това състояние не е причинено в резултат на престоя на М. в ареста – водещи причини са повишено артериално налягане, силно увеличение на телесното тегло. Подобна плака се образува за продължително време. Престоят в ареста за продължителен период не се отразява благоприятно върху здравословното състояние поради психичното напрежение, обездвижването, промяната в начина на хранене, поддържащото лечение, като евентуално може да доведе до обостряне на вече съществуващата симптоматика. Въз основа на епикризите от двукратния престой на ищеца в кардиологичната клиника през 2017 год. и 2018 год. не може да се даде заключение за здравословното му състояние впоследствие и до 2021 год. Според вещото лице, може само да се отбележи, че описаните болестни състояния са хронични и без поддържащо лечение и лекарско наблюдение се очаква задълбочаване на симптоматиката.

Видно от заключението на вещото лице, продължителният престой на ищеца в следствения арест няма връзка с възникването на описаните болестни състояния, тъй като те са с различна генеза и с продължителна давност преди процесния период.

Гореизложената фактическа обстановка мотивира съда да изведе следните правни изводи.

Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ, държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от разследващите органи, прокуратурата и

съда от незаконно обвинение в извършване на престъпление, ако лицето бъде оправдано или ако образуваното наказателно производство бъде прекратено поради това, че деянието не е извършено от лицето или че извършеното деяние не е престъпление, или поради това, че наказателното производство е образувано, след като наказателното преследване е погасено по давност или деянието е амнистирано.

Основанието за ангажиране на отговорността на държавата е обективният факт, че спрямо ищеца е било образувано наказателно производство, той е бил привлечен в качеството на обвиняем, като му били предявявани обвинения за извършено на престъпление по чл. 211 вр. 209, ал.1, във вр. с чл. 29, ал.1 б.„а“ и б.„б“ от НК.

Впоследствие, след поредица от процесуално-следствени действия, с постановление от 19.08.2021 год. на Зам. районен прокурор при РП – Пл. е било прекратено наказателното производство по ДП № 16/ 2018 год. по описа на ОСЛО при ОП – Пл., вх.№ 2988/ 2016 год. по описа на Районна прокуратура – Пл., водено срещу ищеца М. М. за престъпление по чл. 211 вр. чл. 209, ал.1, във вр. с чл. 29, ал.1, б.„а“ и б.„б“ от НК, на основание чл. 243, ал.1, т.2 от НПК поради недоказаност на обвинението. По делото няма данни постановлението да е било обжалвано.

Отговорността на държавата е обективна. Тя може да бъде ангажирана независимо от това дали вредите са причинени виновно от съответното длъжностно лице, действало от името на съответния държавен орган. Тя следва да бъде ангажирана и в случаите, когато формално са били налице предпоставки за образуване на наказателно производство – законен повод и достатъчно данни за престъпление.

В настоящия случай са налице всички елементи от фактическия състав на чл. 2, ал.1, т.3 ЗОДОВ, обосноваващи призната по съответния ред незаконност на действията на правозащитните органи: повдигане на незаконно обвинение в извършване на престъпление и свързаните с това последващи действия – вземане на мярка за неотклонение, вкл. МН „Задържане под стража“, разпити на обвиняемия, извършване на процесуално-следствени действия с участието на обвиняемия, прекратяване на досъдебното производство, поради това, че обвинението не доказано.

Съгласно чл. 7 от ЗОДОВ искът за обезщетение следва да се предяви

срещу органа, от чиито незаконни актове и действия са причинени вредите. Отговорност в случая носи Прокуратурата, по чието разпореждане е образувано наказателното производство и която е упражнявала ръководство и надзор, като е контролирала хода на разследването, проучвала е и е проверявала всички материали по делото, давала е указания по разследването и впоследствие е постановила прекратяване, поради недоказаност на обвинението. В хипотеза на [чл. 243, ал.1, т.2 НПК](#) се ангажира отговорността на прокуратурата по [чл. 2, ал.1, т.3 ЗОДОВ](#). Действията на прокуратурата и разследващите органи са незаконни, поради което обвиняемият има право да бъде овъзмезден за причинените му от това имуществени и неимуществени вреди (ТР № 3/ 2005 год. на ОСГК на ВКС).

Колкото до факта на причинени на ищеца неимуществени вреди (като отделен елемент от фактическия състав на отговорността по ЗОДОВ), безспорно е, че висящото и безрезултатно наказателно производство води до негативни преживявания, чието обезщетяване се претендира по настоящото дело.

Обезщетението за неимуществени вреди, претърпени в резултат на незаконно обвинение, се определя от съда, съблюдавайки принципа на справедливост по [чл. 52 от ЗЗД](#). Както се приема в категорично наложилата се съдебна практика, понятието „справедливост“ по смисъла на [чл. 52 от ЗЗД](#) не е абстрактно, а е свързано с преценката на редица конкретни, обективно съществуващи при всеки отделен случай обстоятелства, които следва да се вземат предвид при определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди. Такива обстоятелства са вида, характера, интензитета и продължителността на увреждането на ищеца, тежестта на повдигнатото обвинение, продължителността на наказателното производство, включително дали то е в рамките или надхвърля разумните срокове за провеждането му, вида на взетата мярка за неотклонение, както и по какъв начин всичко това се е отразило на ищеца – има ли влошаване на здравословното му състояние в каква степен и от какъв вид е то, конкретните преживявания на ищеца и изобщо цялостното отражение на предприетото срещу него наказателно преследване върху живота и семейството, приятели, професия и професионална реализация, обществен отзвук и пр.

По настоящото дело безспорно се установи, че ищецът е търпял

обичайните вреди за лице, обвинено в извършване на престъпление, като притеснение, нервност, депресия, стрес и несигурност. Тези вреди са очевидни и са във всеки един случай на незаконно водено наказателно производство в безспорна причинно-следствена връзка с последното.

Ищецът е претърпял продължителни емоционални страдания – досъдебното производство е било образувано на 29.07.2016 год.; на 27.10.2016 год. същият е бил привлечен като обвиняем за първи път, като му била взета МН „Подписка“, а на 09.12.2016 год. – МН „Задържане под стража“, изменена на 17.01.2017 год. в по-лека – „Подписка“; разследването по ДП е продължило до 19.08.2021 год., т.е. повече от 5 години. Страхът от наказателна отговорност е бил особено интензивен, предвид тежестта на повдигнатото обвинение – за тежко умишлено престъпление по чл. 211 вр. чл. 209, ал.1, във вр. с чл. 29, ал.1, б.„а“ и б.„б“ НК, за което се предвижда наказание Лишаване от свобода от три до десет години.

Висок е бил и интензитетът на процесуално-следствените действия с участието на ищеца в хода на досъдебното производство. Той е привлечан като обвиняем пет пъти, пет пъти е бил разпитван в това му процесуално качество, иззети са му били образци за сравнително изследване на подпис и почерк, необходими за извършване на съдебно-графологическа експертиза, съпоставян е в очна ставка и четири пъти му е предявявано разследването.

В конкретния случай освен обичайните неимуществени вреди, които са нормална последица от повдигане и поддържане на незаконно обвинение, се установи, че в резултат на наказателното преследване ищецът е изживял душевни страдания, а претърпеният шок от задържането му на 09.12.2016 год. до 17.01.2017 год. е рефлектирал негативно както върху психическата му стабилност, така и по отношение на физическото му здраве. Според показанията на свидетелите, здравословното състояние на М. се влошило след връщането му от ареста, бил отслабнал, имал проблеми със сърцето. Наред с това се затворил, чувствал се некомфортно от това, че в квартала се говорело, че е измамник, преустановил контактите си с хората. Установи се, че задържането на ищеца в следствения арест, в резултат на незаконното обвинение, е дало негативно отражението върху здравословното му състояние. Психичното напрежение, обездвижването, промяната в начина на хранене, в поддържащото лечение несъмнено са довели до обостряне на вече

съществуващата симптоматика, вкл. задълбочаване на сърдечните проблеми на ищеца, в причинна връзка със стреса от воденото срещу него наказателното преследване.

От гласните и писмени доказателства по делото се установи, че вследствие на влошеното здравословно състояние ищецът е изживял физически и психически болки и страдания.

Съобразно изложените по-горе обстоятелства, настоящият съдебен състав намира, че ищецът би бил справедливо обезщетен с парична сума в размер на 5000 лева, поради което искът следва да се уважи до този размер, а в останалата му част следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

С оглед уважаването на главния иск, съдът не дължи произнасяне по предявения в условия на евентуалност иск с правно основание чл. 2, ал.1, т.1 от ЗОДОВ.

По отношение на претендираната лихва за забава, считано от 09.12.2017 год. до окончателното изплащане на задължението:

Съгласно ТР № 3/ 2004 год. на ОСГК, при незаконни актове на правозащитните органи, началният момент на забавата, съответно дължимостта на мораторната лихва възниква от влизане в сила на постановлението (от 19.08.2021 год.), с което е прекратено наказателното производство срещу ищеца. С оглед на това, съдът не следва да присъжда на ищеца законна лихва, считано от 09.12.2017 год., а следва да присъди такава, явяваща се законна последица от уважаване на иска, считано от 27.08.2021 год. до окончателното изплащане.

При този изход на делото, на основание чл. 10, ал.3 от ЗОДОВ ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 10 лв. – деловодни разноски, а на РС – Кн. сумата от 319.50 лв. за възнаграждение на вещото лице.

Воден от гореизложените мотиви, Съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ и чл. 86 от ЗЗД ПРОКУРАТУРА на Република България, с адрес: гр. С., бул. „В.“ № *, да

заплати на М. М. М., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Кн., ул. „В. П.“ № **, сумата от **5 000** (пет хиляди) лева – обезщетение за претърпени неимуществени вреди от незаконно обвинение в извършване на престъпление по досъдебно производство № 16/ 2018 год. по описа на ОСЛО при ОП – Пл., вх.№ 2988/ 2016 год. по описа на Районна прокуратура – Пл., наказателното производство по което е прекратено с постановление от 19.08.2021 год. на РП – Пл. поради недоказаност на обвинението, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 27.08.2021 год. до окончателното ѝ изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за горницата над уважения до пълния претендиран размер от 10 000 лв., като неоснователен и недоказан, както и искането за пресъждане на лихва за забава от 09.12.2016 год. до 27.08.2021 год., като неоснователно и недоказано.

ОСЪЖДА на основание чл. 10, ал.3 от ЗОДОВ Прокуратура на Република България **да заплати** на М. М. М., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Кн., ул. „В. П.“ № **, сумата 10 (десет) лева – разноски по делото за държавна такса.

Сумите могат да бъдат внесени по следната банкова сметка, предоставена от ищеца: **IBAN: BG82STSA93000020699190; BIC: STSABGSF** – с титуляр З. М. М. (негова дъщеря).

ОСЪЖДА на основание чл. 10, ал.3 от ЗОДОВ Прокуратура на Република България, с адрес: гр. С., бул. „В.“ № *, **да заплати** по приходната сметка на РС – Кн. сумата от 319.50 лв. (триста и деветнадесет лева и 50 ст.) – разноски по делото за възнаграждение на вещото лице.

Решението може да бъде обжалвано пред Пл. окръжен съд в двуседмичен срок от получаване на съобщението до страните, че е изготвено.

След влизане на решението в сила, приложеното към делото досъдебно производство № 16/ 2018 год. по описа на ОСЛО при ОП – Пл., вх.№ 2988/ 2016 год. по описа на Районна прокуратура – Пл. да бъде върнато на РП – Пл. по принадлежност.

Съдия при Районен съд – Кнежа: _____